

İnsanın Doyumsuzluğu

– yolcu9901 · 10 Ocak 2021

Firigya Kralı Midas (MÖ 738- MÖ 696), efsaneye göre Şarap Tanrısı Dioysos, kendisine yaptığı hizmetten memnun kaldığı Kral Midas'a, "Benden bir dilek dile" der. Kral Midas altın ister. Tanrı Dioysos; "Tutuğun altın olsun" der. Kral Midas'ın, yatağı yoganı, yediği içtiği, elinin değdiği her nesne altın olur. Kral Midas yaptığı yanlışları ve Tanrı Dioysos' yalvarır "Kurtar beni bu zenginlikten!"

Bu efsane ile açalım konuyu...

İnsan kral da olsa, sıradan bir kişi de olsa doyumsuz. İsteklerinin, tutkularının ve hayallerinin, sınırı da sonu da yoktur.

Doğduğu gün ölmeye başladığını düşünmeden, hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaktadır. Beklemediği bir zamanda, her faniye gülen ölüm, ona da sürpriz yapacaktır.

İnsan, bu sonucu öncelleri tek, tek toprakla örtülürken görür ama yine de açgözlülükten, cimrilikten, aldatmaktan, hatta zor alımdan geri durmaz.

Michel de Montaigne (Fransız yazar 1533- 1592) "İnsan ve ötesi" deneme yazısında, "Biz öteki yaratıkların ne üstünde, ne de altındayız" diyerek, devamla; "Bilge der ki, Göklerin altındaki her şey aynı yasanın ve yazgının boyunduruğundadır" der. Çev. Sabahattin Eyuboğlu

Her canlıda açlık duygusu doğuştan vardır. Bu duygu midesi doyana kadardır. Bu anlamda, çocuklar için de açlık duygusu sütünü içene kadardır. Yani insandaki doyumsuzluk doğuştan gelmemektedir.

Bu konuda çalışma yürütenlerin ortak kanısı, insanların doyumsuzluğunun başta gelen sebebi gelecek korkusudur. Gelecek korkusu taşımayan, doğarken zengin doğanların doyumsuzluğu ise daha çoğuna sahip olama tutkusudur.

Az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkelerde özellikle ücret karşılığı çalışan memurlar, işçiler, işini kaybetme, iş bulamama endişesi ve küçük esnafın tezgâhını kapatma kaygısı gelecek korkusunu büyütmemektedir. Bu korku giderilemediği için de rüşvet başta olmak üzere, ahlaksızlık, yolsuzluk, hırsızlık gözü açıklık, aç gözlülük, doyumsuzluk yaşam biçimi haline gelerek toplumsal yozlaşmaya sebep olmaktadır.

"Yoksulluk yolsuzluğun, yolsuzluk yoksulluğun sebebidir. Birini yok etmeden diğerini yok edemezsiniz."

Az gelişmiş ya da gelişmekte olan ülkelerin zenginleri ise gelişmiş ülke şirketlerinin ortakları ya da uluslar üstü tekellerin yerli işbirlikçileridir. Gelişmiş ülkelerin ve uluslar üstü tekellerin kendilerine sundukları ayrıcalıkları kaybetmemek adına içeride, kendi çalışanlarına; ücret söz konusu olduğunda ya da halkın ürettiği, tahıl, pamuk, soya, narenciye ve diğer mallara fiyat verirken cimridirler. Kendileri adına mal edinip, servetlerine servet katarken acımasız ve doyumsuzdurlar.

"Hele şimdi siz toplayın ne varsa / Ev araba, tarla, toprak hem arsa
Yüklesinler salınıza sığarsa / Kazıcılar mezarını deşiyor

Dünya malı dünyanınıdır taşınmaz / Gerçek baki, yalan ile aşınmaz

Yaralarım göz, göz olmuş kaşınmaz / Vebaliniz boyunuzu aşıyor.”

Alt ve orta sınıfların ahlak bakımından çürümesinin, giderek toplumun yozlaşmasının sebebi de zenginlerin aç gözlülüğü ve doyumsuzluğudur. “Balık baştan kokar” deyimi belki de bu kapitalist burjuvalar için söylenmiştir.

Kapitalizm, toplumların ihtiyaçları üzerinden üretmez, pazar üzerinden üretir ve pazarlama yöntemiyle de ürettiği malı satarken; insanları, satılan mala ihtiyacı olduğuna inandırır.

Kapitalist zenginler ve onların adına pazarlama yapanlar, elektriksiz köye buzdolabı satabilirler mi? Bence satarlar. Abarttığımı düşünüyorsanız, kendimizi sorgulayalım. Evimize ne kadar gereksiz şeyler almış olduğumuzu görebiliriz. Bu gereksiz şeyleri bize nasıl satabildilerse, Elektriksiz köye buzdolabı da satarlar.

Ellere çuvaldızı batırmadan kendime iğneyi batırayım. Benim iki odalı evim de şu anda, çalışır durumda üç adet elektrik süpürgesi var. Tabi ki birini kullanıyorum.

Büyük şehirlerin meydanlarında geçmişten kalan saat kuleleri var ya... Şehrin insanları zamanı bilsin diye yapılmışlardır. Bu kulelerdeki saatlerin birçoğu hala çalışır. Günümüzde insanlar zamanı öğrenmek için kulelere bakmazlar. Çünkü saatler küçülmüş, kola, yelek cebine girmiş, evlerin duvarlarında masalarda yer edinmişler, daha da gelişerek dijital cep telefonlarının ekranından okunmaktadır.

Bu gün orta sınıf dediğimiz küçük burjuvaların İki oda ya da üç oda evlerinde en az iki bilgisayar, her çocukta cep telefonu var. Odalar, koltuklarla dolaplarla dolu. Evin içi o kadar dolu ki çoğunun ana baba gibi yaşlılarına yer kalmamış; o sebepten yaşlılar, ya köylerinde yalnız ya da huzur evlerinde çocuklarına, torunlarına hasret yaşıyorlar.

“Kapitalizm, her ülkede milyonlarca kandırılmış, korkutulmuş salak ve onların sırtında yüzlerce asalak ile varlığını sürdürür.”

Sonuçta kapitalist zengin, üretim aşamasında düşük ücretle çalışmaya zorladığı emekçilerin emeğini sömürürken; aynı zamanda tüketici kitlesi olan emekçilere verdiği düşük ücreti de mal ve hizmet satarak, geri alır. Kır ve kentli emekçiler karınca misali çalışır, üretir. Ama kazanmak şöyle dursun, elindekini de (Toprak, ev vs.) kaybederek mülksüzleşir. Bu kısır döngü özellikle kriz dönemlerinde, bir insanlık dramına dönüşür.

John Siteinbeck (ABD. yazar 1902- 1968) kapitalizmin 1930’lu yıllardaki krizinde yaşanan bu insanlık dramını, 1939 da yayınlanan Gazap Üzümleri romanında yalın bir dille anlatır.

Yaratılış kitap’ında (kutsal kitap ‘Tevrat’ 26) Tanrı "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun."

Yaratılış kitap’ının bu bölümü için Milan Kundera (Çek, Fransız asıllı yazar) “Kutsal Kitap’ın yazarı insandı elbette, at değil.” Der.

Kuran (Sebe suresi, 36.ayet): “De ki: Şüphesiz benim Rabbim rızkı ‘Servet’ dilediğine genişletir-yayar ‘dolu dolu verir’ ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar.”

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) bir hadisine göre Allah'ın “İlmi isteyene, zenginliği istediğime veririm” dediği ifade edilir.

Mü'minin evi kamiştandır. Yemeği bir parça ekmektir. Elbisesi yırtıktır. Başı tozlanmıştır. Kalbi huşû içindedir. Hülâsa, doğru ve hak yoldan hiç ayrılmaz. (Ahmed Ziyâüddîn / Gümüşhânevî tekkesinin kurucusu)

Benim buraya aldığım ayet, hadis ve bir tekke şeyhinin “mümin” açıklamasını Milan Kundera okusaydı, ne derdi? Sorunun cevabını, okurların ferasetine bırakarak, konuya dönelim.

Buraya kadar İnsanın, doyumsuzluğunun doğuştan gelen bir içgüdü olmadığını, sonradan kazanılan bir davranış biçimi olduğunu ve bulaşıcı bir hastalık gibi bütün resmi, özel kurumları sarıp sarstığını, giderek tüm toplumu yozlaştırdığını ifade ettik.

Bana göre toplumsal çürümeye sebep olan ve insanları doyumsuzluğa, aç gözlülüğü ahlaksızlığa sürükleyen “gelecek korkuları” ortadan kaldırabilir kaldırmalıdır...

Bunun için, tüm çalışanların iş güvencesi sağlanmalı, sevdiği işi yapmasının olanakları yaratılmalı, eşit işe, eşit ve insanca yaşanacak bir ücret belirlenmeli. Çalışmayacak durumda olan vatandaşlara, günümüzde çalışana reva görülen asgari ücret verilmelidir.

Dilencilik, sadaka gibi insanı aşağılayan uygulamalar yasaklanmalıdır.

Eğitim ve sağlık hizmetleri bütün yurttaşlara ücretsiz sağlanmalıdır.

Kapitalizm koşullarında bu mümkün görünmüyorsa eğer, beyler! Kapitalizm zorunluluk değil bir seçimdir. Bu seçimi dayatanlar yukarıdaki talepleri de yerine getirmek zorundadır diyerek, yazımı şöyle sonlandırayım.

“Kapitalizm ve Emperyalizm yer kürenin kanseridir. Yerin altını ve üstünü talan ederken, İnsani değerleri de yok eder.”

----- Tahir Eker 9.1.2021